

# Het zwaard der gerechtigheid, ontwaakt tegen Gods Metgezel

Ralph Erskine

*“Zwaard! ontwaak tegen Mijn Herder, en tegen de Man, Die Mijn Metgezel is, spreekt de HEERE der heirscharen.”*

Zacharia 13:7

Jaargang 0 nummer 9 – juli 1998

## **Bronvermelding**

Originele titel: *idem*

Uit: *Al de werken van Ralph en Ebenezer Erskine, deel XI*

Uitgegeven door: Uitgeverij G. Kool, Veenendaal – 1979

Deze preek is herschreven onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel

## Voorwoord

Hoe indringend kon Ralph Erskine veel van zijn preken besluiten door het volgende uit te roepen: *'O, hoe kunt u het over uw hart verkrijgen om heen te gaan zonder Hem, die de wens van alle heidenen is? Wat mij aangaat, ik mag niet denken aan uw heengaan in zo'n staat'*. Hoe kon hij de gemeente smeken om tot Christus te komen. Hij schilderde vanaf de kansel de vreselijkste bedreigingen van de Wet voor, maar ook de allerlieflijkste nodigheden van het heilig Evangelie. De Erskines wisten dat de verkondiging van het aanbod van het Evangelie het kanaal was waardoor God in Christus Zich in zondaren wilde verheerlijken. De Erskines waren wars van menselijke inspanningen. *'Alleen Christus kan staan tussen het wraakzwaard van Gods gerechtigheid en de zondaar, en anders zal het zwaard u treffen'*, zo hielden zij de menigte van zondaren voor. Zij hoefden de mensen niet te bekeren, maar ze wisten dat God de dwaasheid van de prediking hiervoor wilde gebruiken. Ze wisten uit eigen ervaring dat de Geest Zich paart aan het Woord. Ze werden gedrongen door de liefde van Christus. Door niets lieten zij zich ophouden om deze boodschap te verkondigen. Door het geredeneer van het verstand niet, door de godsdienst niet, maar ook niet door de onverbroken en schijnbaar verharde harten van vele zondaren.

Ook waren ze een vijand van een wettische leer. Hoe bestraften ze die predikers die alleen maar een Evangelie hadden voor half bekeerde mensen, en alleen maar helpende genade wilden verkondigen. *'Beter geen Evangelie dan een voorwaardelijk Evangelie'*, zo was de mening van Ralph Erskine hieromtrent. Nee! de Erskines predikten een rijk Evangelie voor dode zondaren, voor *een iegelijk die wil!* Voor vijanden, voor verharden, voor onwilligen, voor onverbeterlijken, ja voor de grootste zondaren. De Erskines waren net als hun Meester bewogen met de schare, en ze wilden niets anders dan zondaren verzamelen rondom het kruis van Golgotha, om dan op Jezus te zien, gelijk de gebeten Israëlieten moesten opzien naar de koperen slang. *"Neemt eens een blik op Golgotha, en aanschouwt daar Die Man van smarten!"*

De Erskines wisten ook dat het geloof voor alles nodig was. Alleen door het geloof in de beloften van het heilig Evangelie is de zondaar rechtvaardig voor God. Ze waren in dit leerstuk dan ook voluit Reformatorisch. Dit was zeker geen aangepraat geloof, maar dit geloof werd wel gewerkt door de Geest en alleen door het gehoor van het gepredikte Woord! Of noemen we het overbuigende werk van de Geest, die het hart gewillig maakt om Christus door het geloof aan te nemen, tegenwoordig een aangepraat geloof? Waarom zeggen we dit? Laten we goed beseffen dat een mens niet in de eerste plaats een vijand van de Wet is, maar wel een doodsvijand van het aanbod van het Evangelie uit vrije genade! Zij leerden echter geen geloof waarbij de zondaar eigendom van zichzelf bleef, maar dit geloof betekende een sterven aan alles wat van onszelf is. Juist daarom wezen ze het wetticisme zeer streng af, want de wettische mens probeert toch alleen maar om met eigengerechtigheid voor God te kunnen bestaan. 'O', verzuchtte Ralph Erskine, *'hoezeer gaat de wereld in een wettische droom ten onder'*.

Wet en Evangelie worden steeds weer vermengd, en men denkt alleen tot God te mogen naderen als men zich in een bepaalde gestalte bevindt. En men zwoegt om zich in een bepaalde gestalte te persen. Allerlei maskers worden opgezet! Men wil eerst vruchten zien, en dan bezien om de boom goed te maken! Maar de aard van het geloof is juist dat ik *'in mijn zonden en ellenden tot Hem zich ter genezing mag wenden'*. Hoevelen wachten op geschiktheden die ze nooit bij zichzelf zullen vinden? Hoevelen wachten totdat zij wat

bezitten, terwijl God alleen maar lege handen wil vullen? En zolang als ze niets bezitten, zo redeneert men, dan is de oproep tot geloof niet op zijn plaats, dus leeft men min of meer gerust verder.

Anderen menen van alles te bezitten, maar ze kennen Christus nog niet en denken dat het wel zonder Hem kan. Niet iedereen komt zover, en men leeft met een traan verder naar de eindeloze eeuwigheid. Ze hebben wel weldaden van Christus ontvangen, maar kennen Hem nog niet. Ze hebben een onbekende God lief. Ja, ze hebben zelfs gemeenschap met God terwijl er nog een hemelhoge schuld open staat. Wel wedergeboren, maar niet gerechtvaardigd! Ademhalen buiten Christus, vrijheid buiten Christus, geloof buiten Christus! Daarom mag het Evangelie ook alleen maar, aan wedergeborenen, uitverkorenen, ootmoedige, diep-ontdekte, bekommerde vlaswiekjes verkondigd worden. De preken hoeven dan ook niet meer appellerend te zijn, want de mens moet eerst wedergeboren zijn voordat het Evangelie voor hem bestemd is, dus zijn de preken alleen nog maar voor het onderwijs van al die bekommerden die een zekere heiligmaking kennen voor de rechtvaardigmaking.

De Gereformeerde Gezindte is in diep verval! We hebben een leer waarin Wet en Evangelie vermengd worden. Men wil niet meer alleen door het naakte geloof zalig worden, maar men wil zich bewijzen met allerlei bijzondere openbaringen en verhalen. We zijn reeds ver afgeweken van de leer der vaderen! En de vrucht is een kerk met onbekeerde mensen. Ons volk gaat verloren omdat het zonder kennis is. Men hoort het onderscheid niet meer tussen het belovende Evangelie en tussen de eisende Wet. Er worden veel meer mensen zalig door de Wet, dan door het Evangelie, terwijl de Wet juist een bediening des doods is. De Wet werkt toorn; de Wet verdoemt en toont geen barmhartigheid!!

Maar degenen die zich laten vallen in de zoete Middelaarshanden van Christus, die worden uit genade gered, en leven uit en door Die Ander. Dit is een leven door het geloof en niet door aanschouwen. Dit geloof moet wassen en toenemen, opdat ik Hem meer en meer mag kennen, maar dit geloof moet ook beproefd worden, opdat ik geoefend mag worden in het drukken van Zijn voetstappen. De ware gelovigen worden beproefd en moeten door veel druk en kruiswegen heen, maar *'uit die allen redt hun God, Hij is hun hulp alleen'*. Dit houdt afzien van alles in: van mijn verdorven mens, van de wet, van de wereld, van mijn godsdienst, om alleen in Hem alles te bezitten wat nodig is tot de zaligheid. *'Rechtvaardigmaking, heiligmaking, ja een volkomen verlossing'*. Dit wordt ons aangeboden door de beloften van het Evangelie. Door het Woord alleen! Maar het blijkt steeds maar weer dat we liever wat in handen hebben, dan dat we als een restloze op Christus willen vertrouwen!

Ik moet deze dingen kwijt, want ik weet dat we afgeweken zijn van de eenvoudigheid die naar het Woord is! Afgeweken van de eenvoudige, ontdekkende en belovende prediking! In de preken van de Erskines zijn de bedreigingen van de Wet wáár, maar in deze preken zijn ook de beloften van het Evangelie wáár! En waar zijn nu die kostelijke waarheden van het Woord van God gebleven, die ten tijde van de Reformatie onder het stof vandaan waren gekomen? We denken dan aan onderwerpen als: door het geloof alleen, door Het Woord alleen, door de genade alleen. Waar zijn de preken over de vrijheid der kinderen Gods? Waar durft men binnen de bevindelijk gereformeerde gezindte nog te preken over de mooiste tekst uit de Bijbel: *'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe?'* Nee, als je het 'zomaar' gelooft dan heb je het gestolen! Wie gelooft het zomaar? Er zijn gemeenten in ons land waar er van de 2000 leden 8 oude mensen aan het Avondmaal durven!

Geloven die oude mensen 'zomaar'? Of gelooft die onbekeerde massa van 1992 mensen zomaar? Gaan die dan niet naar de hel als ze ongelovig sterven? Of wordt er alleen gepreekt voor een andere kerk die misschien vol met mondbelijders zit? Dan staan we op de verkeerde kansel! Het lijkt wel of er nu een geloof is dat als kenmerk draagt: 'twijfel'. Dit is nu net het ongelooft! Heeft een kind van God dan geen twijfel? Jazeker, maar dit is tot zijn schande. Het ware geloof bestaat in kennis, toestemmen en vertrouwen (H.C. zondag 7). Maar het lijkt nu wel of het tegendeel waar is. Zoveel te harder geklaagd zoveel te meerder licht; zoveel te minder avondmaalsgangers, zoveel te rechtzinniger kerk, zoveel temeer wettische dienstbaarheid zoveel te meer Godsvrucht.

O, Maarten Luther was er al bang voor dat, voordat hij zou sterven dat dan de leer der werken weer ingevoerd zou zijn. En hoe is dit niet uitgekomen! Lees zijn geschriften!! (Denk aan zijn kostbare verklaring van de Galatenbrief, de boekhandel blijft ermee zitten, terwijl allerlei levensbeschrijvingen met veel foto's als broodjes over de toonbank gaan. Dit spreekt boekdelen!). De bekeringen worden gemeten en gewogen. En waaraan? Aan de vruchten? Nee, aan de voorwaarden! Want ze nemen 'zomaar' Jezus aan, terwijl ze nog niet genoeg ontdekt waren, nog niet genoeg ootmoedig, nog niet genoeg missend geweest zijn. Maar er is niemand die 'zomaar' Jezus aanneemt, maar het is wel de vraag of men Jezus ooit wel aangenomen heeft. Maar dit is heel wat anders! Iedereen moet Jezus aannemen, maar niemand mag geloven dat hij Jezus aangenomen heeft als dat geloof hem niet wederbaart. Laten we dan separeren naar de vruchten en niet naar de voorwaarden, want wie durft te zeggen dat hij genoeg ontdekt was, dat hij genoeg verloren was, dat hij genoeg overtuigd was?

Maar laten we liever prediken, verkondigen, heenwijzen, vermanen, opwekken, bidden, of de Heere Zelf de wasdom wil geven. Want aan ons is de plicht om het Woord zo zuiver mogelijk te verkondigen en de sleutelen van het hemelrijk te hanteren in de prediking van het Woord. Dit hebben de gebroeders Erskine zo getrouw mogelijk gedaan. De preek in dit boekje werd in onze gemeente gelezen, waarbij hij mij zo trof dat ik het voornemen kreeg om deze uit te geven en te verspreiden. Ik kon helaas niet de gehele verhandeling in dit boekje kwijt, zodat ik me beperkt heb tot 'het gebruik ter onderrichting'. Ik hoop en bid dat er harten door doorstoken mogen worden, om te mogen zien op Die doorstoken Borg en Heiland Die Zichzelf vernietigd heeft, om de losprijs te betalen om Zijn Gemeente vrij te kopen. *'En de Schrift zelf zegt: die in Mij gelooft zal niet beschaamd worden!'*

P.S. Ik heb hier geen kerkverbanden, predikanten of personen in het bijzonder op het oog, maar ik spreek hierin mijn grote zorg uit over het afwijken van de oude gereformeerde leer binnen de gereformeerde gezindte als geheel.

K.J. Kaptein  
Urk

# Het zwaard der gerechtigheid, ontwaakt tegen Gods Metgezel

*“Zwaard! ontwaak tegen Mijn Herder, en tegen de Man, Die Mijn Metgezel is, spreekt de HEERE der heirscharen.”*

Zacharia 13:7

Mijne vrienden! Dit is één van de allerwonderlijkste teksten, waar ooit een arm sterveling over zou kunnen prediken; want in deze tekst is een wolk, een zwarte wolk, een wolk van Goddelijke wraak en toorn, een bloedrode wolk, de wolk van Christus' bloedig lijden en sterven. Doch net als dat de vuur- en wolkkolom, die Israël in de woestijn tot een leidsman was, twee zijden had, zo is het ook met deze wolk, die wel een zwarte en een donkere zijde naar Christus laat zien, maar ook een heldere en glansrijke zijde naar het ware Israël Gods. Want uit deze wolk van Zijn dierbare bloed, daalt een liefelijke regen van allerlei zegeningen op de arme zondaar neer, en van deze wolk straalt een glansrijk licht af, waarin elke gelovige kan zien dat *God in Christus is, de wereld met Zichzelf verzoenende*.

Dit vers vertoont ons een duidelijke voorzegging van Christus' lijden en van de situatie van Zijn discipelen daarbij: *“Sla dien Herder, en de schapen zullen verstrooid worden; maar Ik zal Mijn hand tot de kleinen wenden”*, hetwelk door de Heiland Zelf uitdrukkelijk op Hem en Zijn discipelen wordt toegepast in Matth. 26 : 31. Zodat wij hier niet hoeven te onderzoeken, van wie de profeet, of liever de Heere hier spreekt; want de spreker in onze tekstwoorden, is niemand anders dan God de Vader, Die bevel geeft aan het zwaard van Zijn Goddelijke gerechtigheid, om te ontwaken tegen Zijn eigen Zoon, omdat Hij de zonden van al de uitverkorenen op Zich genomen had.

Maar, terwijl ik aan alles voorbijga wat uit deze leer verondersteld kan worden, zal ik, uit al het gezegde enige besluiten afleiden, als toepassing op het gemoed.

Ons eerste gebruik zal dat van onderrichting zijn. Is het zo, mijn vrienden! dat door het bijzonder bevel van de Heere der heirscharen, Christus als de Godmens, Die Zijn Herder en Metgezel was, de dodelijke slag van Zijn ontwaakte zwaard der gerechtigheid heeft moeten ondergaan? Dan kunnen wij hieruit zien en beschouwen:

## *1. Het oneindige kwaad van de zonde en de verschrikkelijke straf die zij heeft verdiend.*

Heeft zij de eerste wereld met een zondvloed overstroomd? Heeft zij Sodom en Gomorra met het vuur van de hemel verteerd? Heeft zij engelen en mensen die onder haar zijn in het Tophet der hel doen neerzinken, een plaats, waar veel brandstapels van vuur en hout zijn, die door de adem van de Heere als een zwavelstroom worden aangestoken; ja waar de rook van hun pijniging opgaat tot in alle eeuwigheid? Zo kunnen wij hieruit voor een deel wel zien wat de zonde verdiend heeft. Maar we zien dit toch veel meer hierin, dat Christus een Slachtoffer van het zwaard der Goddelijke gerechtigheid geworden is, om de zonden van Zijn volk. Klim eens op Golgotha en beschouw daar de Man Die Gods Metgezel is, Die de bittere beker van de zwijmelwijn van de ontstoken toorn van Zijn Vader leeg drinkt en een zeer bloedig en smartelijk lijden ondergaat tot de dood toe! Want *“God heeft Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar heeft Hem tot den dood”* in plaats van de zondaren, *“overgegeven”* (Rom. 8 : 32).

Beschouw eens verder, hoe geducht de aarde onder het ontzagelijke gewicht van deze allerverschrikkelijkste toorn gebeefd heeft; want er was een grote aardbeving, toen het zwaard van de Goddelijke wraak de Man, Die Zijn Metgezel was, doorstak. De hemel was donker toen dit droevig schouwspel werd vertoond. Ja, de zon verduisterde tegen de gewone wetten der natuur in, zodat een heidense wijsgeer uitriep, dat één van beiden zeker was, of dat de gesteldheid van de natuur vernietigd werd, of dat de God van de natuur in lijden was. En wat zullen wij, die belijden Christenen te zijn, dan tot deze dingen zeggen? Wat zullen wij, die zondaren zijn, dan van dat verschrikkelijke kwaad, de zonde, moeten zeggen, die dit droevige schouwspel heeft teweeg gebracht? Het was de zonde, ja het was onze zonde, die dit veroorzaakt heeft; want *“Hij is om onze overtredingen verwond; om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld”*. O, hoe zwaar was de zonde voor de Man, Die Gods Metgezel is, toen deze Hem tot op de grond toe neerdrukte, en Hem grote druppels bloed deed zweten! Toen het zwaard der wraak, aan hetwelk Hij in onze plaats onderhevig was, Hem boven het hoofd hing!

## *2. Wij kunnen hieruit zien de goedheid en de gestrengheid Gods.*

Zijn goedheid omdat Hij door deze weg van Zijn gerechtigheid voldoening teweeg bracht door Zijn eigen Zoon te laten lijden, opdat zondaren voor wie Hij Borg geworden was, nooit een geducht en eeuwig lijden zouden ondergaan. En wij zien hier Zijn gestrengheid en rechtvaardigheid, dat Hij zo'n volkomen voldoening van de Borg eiste, dat Zijn rechtvaardigheid nooit zo luisterrijk en heerlijk zou uitgeblonken hebben, ook al hadden de uitverkorenen, door eeuwig in de hel te lijden, moeten voldoen.

O, konden wij maar op een rechte wijze over deze grote verborgenheid denken en spreken! O, welk een wonder is het, dat wij er niet méér door bewogen worden en er diep over zijn aangedaan, dat wij, ellendige, doemwaardige zondaren, die voor eeuwig verdiend hadden de slag van de Goddelijke gerechtigheid te ondergaan en niets konden doen om deze af te keren, zo'n groot en heerlijk Persoon, als de Man, Die Gods Metgezel is, tot Borg verkregen hebben. Dat Die Zich tussenbeide wilde stellen en dat hierop de Vader zulke zondaars en vijanden, als wij zijn, wilde sparen en een weg tot onze ontkoming wilde banen. Door het zwaard van Zijn gerechtigheid van ons af te wenden en tot in het hart van Zijn eigen Zoon te brengen, wilde Hij onze schuld op het allerstrengst van Hem eisen! O, wonder, dat de Heere zulke vijanden spaart en Zijn wraak uitstort ter voldoening op Zijn eigen Zoon!

## *3. Hieruit kunnen wij zien de wonderbare overeenstemming en samenkomst van al de Goddelijke Personen in de heilige Drieëenheid, Vader, Zoon en Heilige Geest, om dit grote werk der verlossing te bevorderen.*

Want de Heere der heirscharen is hier niemand anders dan de drieënige God, Die hier wezenlijk en als de enige God wordt aangemerkt. Hij bevordert het werk van de verlossing en zet het voort. En met het zicht op Christus, de tweede Persoon in de Godheid, aangemerkt als de Middelaar Gods en der mensen, zegt Hij hier: *“Zwaard! ontwaak tegen Mijn Herder en tegen de Man, Die Mijn Metgezel is”*. Niet dat God de Vader een welbehagen had in het lijden van Zijn onschuldige Zoon op zich. Nee, want Hij bedroeft de mensenkinderen niet vrijwillig en van harte! Maar toen Hij het einde en de zalige gevolgen, die eruit zouden voortvloeien, in aanmerking nam, het zaad dat Hij ten eeuwigen leven zou verwerven, en de gevangenen die Hij er door verlossen zou, toen behaagde het de Heere, in dit opzicht, Hem te verbrijzelen. En daar Hij het hele mensdom in hun verloren toestand had kunnen laten liggen, behaagde het Hem Zijn leven te stellen tot een rantsoen voor velen. Hier stemde de hele Drieëenheid tezamen mee in. En elk Persoon nam op Zich om er het Zijne aan toe te brengen op zo'n wijze, dat al de heerlijke deugden en volmaaktheden van de Goddelijke natuur op het allerheerlijkst erin zouden doorstralen en zich vertonen. O, hoe *“bevestigde God in deze weg*

*Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren!” En o! welk een liefde is dit, “dat Hij ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed”.*

4. *Hieruit kunnen wij ook zien de heilige soevereiniteit en de vrijmacht van God, die over alle daden der mensen heerst, zelfs over die daden, waarin zij niet alleen het belangrijkste aandeel hebben, maar die ook het meest gruwelijk en onbeschrijflijk zijn.*

Alhoewel Judas, die de Zoon van God verraadde, en Pilatus, die Hem veroordeelde, bovenmate zondig handelden, zo had de Heere er echter een overheersende hand in, om er Zijn raad en Zijn voornemen door uit te voeren. Het was niet bij toeval wat Judas en Pilatus deden, maar het was juist de uitvoering van het eeuwige Goddelijke raadsbesluit. Hoe zuiver en vlekkeloos is God, dat Hij Zijn gedachten ontsluit en Zijn genade, heiligheid en rechtvaardigheid openbaart op hetzelfde moment, als de mens zijn verdorvenheid, ongerechtigheid en onrechtvaardigheid vertoont!

Het is een vooraanstaande en zeer uitmuntende parel aan de kroon van de Heere, dat Hij niet alleen bekwaam is om al de natuurlijke tweede oorzaken, die in de wereld zijn, in hun onderscheiden loop en daden, tot uitwerking van Zijn heerlijkheid te besturen, maar dat Hij zelfs de gruwelijkste en verfoeilijkste handelingen van duivelen en goddeloze mensen overheersen kan. Ja, dat Hij die altijd ondergeschikt laat zijn aan Zijn heilige voornemens en doelen, zodat die bevorderd worden, terwijl Hij vrij blijft van hun zonden, waarvan zij later aan Hem rekenschap af moeten leggen. En zoals het geen verontschuldiging was voor degenen, die Christus gekruisigd hadden, dat zij niets anders gedaan hadden dan wat Gods raad te voren bepaald had dat moest gebeuren, zo zal het ook geen verontschuldiging voor een zondaar zijn, dat God, Die heilig en rechtvaardig is, de hand had in alles wat hij gedaan heeft. Dit kan ook onze harten bemoedigen, wanneer de satan en zijn werktuigen als het ware onzinnig tegen ons woeden, dat zij niets meer kunnen doen dan wat de Heere hun toelaat, ja soms hun gebiedt te doen. Geen wapens van mensen of duivelen kunnen ons enig leed toebrengen, tenzij God zelf zegt: *Zwaard! ontwaak.*

5. *Uit deze leer kunnen wij ook zien, welk een heerlijke en gepaste Borg wij hebben, een Borg Die Gods Herder, de Man, Zijn Metgezel is.*

Als wij de betrekking bezien, die Hij op God heeft, vanwege Zijn natuur, omdat Hij Gods Metgezel is volgens het verbond en omdat Hij Zijn Herder is; en de betrekking die Hij op ons heeft, zowel vanwege Zijn natuur als Mens, als volgens het verbond, als Hoofd van het verbond der genade, omdat Hij zo onze Herder is in overeenstemming met Gods voorbestemming en verkiezing; hoe bekwaam en gepast is Hij dan als onze Zaligmaker!

O, hoe bekwaam is Hij, die de wezenlijke wijsheid van de Vader is, om ons de hele raad van de liefde Gods van alle eeuwigheid te openbaren! Hoe bekwaam is Hij dan, die de tweede Persoon in de Godheid is, om de Middelaar en de Scheidsman tussen God en ons te kunnen zijn! Hoe bekwaam en gepast is Hij dan, die de eeuwige Zoon van God is, om vele kinderen in de heerlijkheid te leiden! Het eeuwige Woord dat de wereld gemaakt heeft, om de uitverkoren wereld te verlossen! Hoe bekwaam en gepast is onze Middelaar ook, wanneer wij Hem als de Godmens beschouwen!

Als Mens is Hij in staat om onze schuld te voldoen. Als God is Hij in staat, om aan Zijn voldoening oneindige waardij te geven. Als Mens is Hij in staat om met de mensen te kunnen handelen, als God, om met God te kunnen handelen! Wat een bekwame Zaligmaker moest Hij zijn, die de Man, Gods Metgezel, is, en daarom ook volkomen kan zaligmaken! De Held ‘*bij Wie God hulp besteld heeft*’.

Wat een gewillige Zaligmaker moest de Middelaar zijn! Hij zou tot het werk niet gesleept of tot het lijden niet gedwongen kunnen zijn, als Hij niet gewillig was geweest. Maar zo groot was het tegendeel, dat Hij, als het ware, met de uiterste blijmoedigheid naar het zwaard toevloog, en zei: *'Zie Ik kom'*. Wat een volkomen rantsoen heeft Hij opgebracht, omdat Hij Gods Metgezel was! O, deze prijs der verlossing kan nooit genoeg naar waarde geschat worden!

Wat een welgepast en algenoegzaam Zaligmaker is Hij, die het leven kan schenken aan allen wie het Hem behaagt? Gods Metgezel, de beledigde Partij, stérft om vriendschap en verzoening te verwerven voor degenen die Hem beledigd hadden! O, wat een uitnemende gave is Christus! *“Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon”*, Zijn Metgezel, Die Hem gelijk was, *“gegeven heeft”*. Dit is oneindig meer waard dan dat Hij de hemel, de aarde en de hele schepping gegeven had! O, hoe vast en zeker moet deze verlossing zijn, die door de Heere der heirscharen en de Man Die Zijn Metgezel is, is aangebracht!

Wat een veilige en liefelijke weg tot de Vader is de Mens Christus, omdat Hij ook Gods Metgezel is! Denk er niet vreemd van, dat Hij in staat was om te triomferen over al Zijn vijanden, om de list van de oude slang te verijdelen, wederom op te staan uit de doden, de hel te overwinnen en de hemel te verwerven; want Hij is de Man, Gods Metgezel, geweest. Hoe hoog is onze natuur in Christus verheven geworden! Alhoewel zij niet veranderd werd in de Goddelijke natuur, is zij er wel persoonlijk mee verenigd. En Christus verloor niets van Zijn waardigheid, alhoewel Hij Mens werd, omdat Hij de Man, Gods Metgezel, bleef.

O, wat een welgepaste en heerlijke Middelaar is Christus, Die daartoe door de Heere der heirscharen Zelf is verordineerd en aangesteld; Die Hem, Die onze Herder is, tot Zijn Herder heeft aangenomen! *'De Heere is Mijn Herder'*, zegt de gelovige, en *'Hij is ook Mijn Herder'*, zegt de Heere der heirscharen, maar in een ander opzicht. *'Ik heb Hem verordineerd en aangesteld tot Herder over Mijn schapen.'* Nu, als Gods Herder uw Herder is, o arme ziel! Als uw hart verblijd is, vanwege de keuze, die Hij ten opzichte van deze Herder heeft gedaan, en zo Gods uitverkorenen, uw uitverkorenen zijn, en Gods keuze, ook uw keuze is. Dan is het voor u zalig, ja driemaal gelukzalig, dat u ooit geboren bent geweest. O, mocht er eens een kudde schapen, op deze dag, tot Zijn dierbare schaapskooi vergaderd worden.

*6. Hieruit kunnen wij ook, aan de ene kant, de nare en ongelukkige staat en toestand zien van alle onbekeerde en onbegenadigde zondaren, en aan de andere kant, de heerlijke staat en gelukkige toestand van allen die ware gelovigen zijn.*

Aan de ene kant, zeg ik, kunnen wij hier de ongelukkige staat van alle ongelovige mensen en de verdoemde natuur van de zonde van het ongeloof zien. Het zwaard van Gods gerechtigheid, het zwaard van Goddelijke wraak, hangt boven het hoofd van allen, die niet komen onder de bedekking van het bloed van Christus, wat door dit geduchte en ontzagelijke zwaard is uitgestort. Het is een hoge maar tegelijk verschrikkelijke uitdrukking die men vindt in Deut. 32: 40 - 42: *“Want Ik zal Minj hand naar de hemel opheffen, en Ik zal zeggen: Leef in eeuwigheid. Indien Ik Mijn glinsterend zwaard wet, en Mijn hand ten gerichte grijpt, zo zal Ik de wraak op Mijn tegenpartijen doen wederkeren, en Mijn hateren vergelden. Ik zal Mijn pijlen dronken maken van bloed, en Mijn zwaard zal vlees eten.”* Het zwaard van de Goddelijke wraak moet of dronken worden van het bloed van de zondaar of dronken van het bloed van de Borg in zijn plaats. Nu, zij die door het ongeloof Christus als het Slachtoffer der gerechtigheid, hetwelk de Heere Zelf verzorgd heeft, verachten en verwerpen, moeten zelf een

offerande worden van de Goddelijke wraak. Ziet eens hoe ontzaggeijk dit uitgedrukt wordt in Hebr. 10 : 26 -31: *“Want zo wij willens zondigen, nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben”*; dat is, zo wij Christus geheel en moedwillig verwerpen, zo wij leven en sterven in het ongeloof, terwijl wij het Middel verwerpen, wat de Heere gegeven heeft, terwijl het ons in het Evangelie bekend gemaakt is, zo blijft er niets over dan eeuwig verloren te gaan. *“Zo blijft daar geen slachtoffer meer over voor de zonden, maar een schrikkelijke verwachting des oordeels, en hitte des vuurs dat de tegenstanders zal verslinden”*.

O zondaar, er is niet één dag, waarop u een predikatie hoort, waarin u Christus wordt aangeboden, of u keert weer terug naar huis, als u Hem blijft verwerpen, met een nieuwe en vermeerderde last van schuld! Daarom zal de hel van Christusbelijders de zwaarste en vreselijkste hel zijn. Plaatsen als Chorazim en Bethsaida, Dunferline, en andere plaatsen waar Christus gepredikt wordt, zullen, als het ware, tot in het middelpunt van de hel neerzinken, daar integendeel de hel van anderen niet zo heet zal zijn. De zonde van het ongeloof is van een ergere natuur, dan die van Christus te kruisigen; want zij die dit deden, wisten niet dat Hij de Heere der heerlijkheid was. Maar de zonde van het ongeloof verwerpt Hem moedwillig, terwijl de zondaar dit weet.

O, wat een verschrikkelijke zaak is de zonde van het ongeloof! Het maakt de God der waarheid tot een leugenaar, net als de boze duivel is, en weigert God de eer te geven, om aan Zijn gerechtigheid te voldoen. Het weigert om een volkomen voldoening voor al zijn zonden te verkrijgen in het bloed en de gerechtigheid van Zijn Zoon! O, allerafschuwelijkst, rampzalig en verdoemelijk ongeloof, dat de zondaar zijn hele leven, van kindsbeen af, doet leven en sterven onder het gehoor van het Woord en van de nodigheden van de Geest, die hem toeroepen: ‘Wendt u naar Christus toe!’, zonder dat zij ooit die stem opmerken of er naar horen.

Aan de andere zijde kunnen wij hieruit ook zien, de heerlijke en gelukzalige staat en toestand, die al de gelovigen in Christus hebben en de zaligmakende natuur van het ware rechtvaardigende geloof. De gelovige kan niets anders dan veilig en gelukkig zijn, omdat de slag van het zwaard van de Goddelijke wraak en gerechtigheid, in plaats van op hem, op zijn Herder, op zijn dierbare Borg is gevallen. De dood van de Herder was het leven van de schapen. Ofschoon de schapen door Vaderlijke kastijdingen verstrooid mochten worden, zo kon echter, omdat hun Herder met het zwaard van de wrekende gerechtigheid voor hen geslagen was, geen slag van rechterlijke toorn hen ooit bereiken, omdat Christus hun krankheden op zich genomen, en hun smarten gedragen had, en door Zijn striemen hun genezing was geworden. En allen die door het geloof op Hem zien, zullen mede genezen en op dezelfde manier gezaligd worden. Het voorwerp van het rechtvaardigende geloof, is de Man, Gods Metgezel, zoals Hij een Slachtoffer werd van het zwaard van de Goddelijke gerechtigheid.

Ook al gelooft u de hele Bijbel, dus de volkomen Goddelijke openbaring, behalve dit ene stuk, dat Christus van God is voorgesteld tot een verzoening door het geloof in Zijn bloed, zo hebt u geen rechtvaardigend geloof. Het leerstuk van het bloed van de Zoon van God, van een gekruiste Christus, is de enige balsem en het ware geneesmiddel voor de bloedende wonden van een arme zondaar, die enig gevoel van zonde of vrees voor de Goddelijke toorn heeft. Spreek van de wet tot zo’n mens, het zal hetzelfde effect hebben, alsof u een moordenaar bracht bij het ontzielde lijk van degene die hij gedood had. O, zal hij zeggen, dat is de wet, die ik verbroken heb, en zo wordt hij gepijnigd en gekweld dat het zwaard der wrekende

gerechtigheid nog op de één of andere tijd de straf van de wet, welke hij overtreden heeft, op hem zal brengen. Maar brengt hem Christus onder het oog als gestorven aan het kruis, doorstoken door het zwaard van de Goddelijke gerechtigheid, terwijl Hij in zijn plaats hangt tussen hemel en aarde met al de schulden van de uitverkorenen op Zijn schouders gelegd, hier zal hij een volkomen medicijn en hulpmiddel vinden voor zijn zieke en geheel bezwijkende ziel. Dit is de daad van het rechtvaardigend geloof, dat hij ziet op deze Offerande, en erin berust, als in de enige en ware Losprijs ter voldoening, terwijl hij leunt en steunt op dat heilverwervend offerbloed, dat door dit geduchte zwaard vergoten is, en daarop het hele gewicht van zijn zaligheid neerlegt.

Dit is tot zaligheid, te rusten op diezelfde grondslag welke God in Sion gelegd heeft, een komen onder de bedekking van het bloed van Christus, als onder een Schild om ons te beveiligen tegen de wet en de rechtvaardigheid Gods. Hier is een genoegzame en volkomen grondslag voor het geloof; hier mogen wij de vrijmoedigheid nemen, om tot een beledigd God, een vertoornde Godheid, een God Die een verterend Vuur en een vlamvend Zwaard is, te naderen, omdat hier bloed, ja een algenoegzaam dierbaar Godsbloed is, om al het vuur van Zijn geduchte toorn uit te blussen, het bloed van de Godmens, de Man Die Gods Metgezel is, bloedende en stervende in onze natuur. Wij mogen hier terecht met Luther zeggen: *'Heere laat mij met u, als een bloot volstrekt God, Die niet in Christus is, noch door Zijn dood is verzoend geworden, toch nooit te doen hebben'*. Maar hier is de genoegdoening en verzoening volkomen teweeg gebracht; en daarom mag ook het geloof hierop met vrijmoedigheid tot de troon der genade komen.

#### *7. Hieruit kunnen wij ook de boosheid van een anti-christelijke geest zien*

Niet alleen van de Roomsens, die hun werken van verdienstelijkheid op het veld van de rechtvaardigmaking brengen, net alsof er iets buiten het bloed van Christus was, dat een vertoornde Godheid kon behagen; maar ook, van al degenen, die vijanden van het kruis van Christus zijn, en vijanden van het Evangelie van een gekruiste Zaligmaker. Hier wordt ook de losbandige, vrijdenkende geest veroordeeld.

O, welke onkundige zotten en dwazen zijn zij, die een spel maken van al wat zonde is, terwijl de zonde, toen ze aan de Heiland werd toegerekend, Hem bloed deed zweten wegens de bitterste angst van Zijn ziel. O, aan welk een onzinnige dwaasheid maken zich diegenen schuldig, die aan de zondige voldoening van hun lusten en begeerlijkheden de voorrang geven, boven de zaligheid van hun voor de eeuwigheid geschapen zielen, waarvan de verlossing zo kostelijk is, dat die voor eeuwig zou ophouden, tenzij dit dierbare Godsbloed om dezelve te verwerven, was uitgestort! Hier wordt ook de Arminiaanse geest en elke andere wettische geest veroordeeld, onder welke benaming die ook gevonden wordt, die het geloof of enige daad of deel daarvan of enig ander ding hoe ook genaamd, behalve het bloed van Christus, tot de grond van hun gerechtigheid voor God maken. Zo'n leer verdonkert de genade en doet inbreuk op de voorrechten van Christus, als de Heere onze Gerechtigheid. Ja, het strijdt lijnrecht tegen de aard en de natuur van het geloof en het loopt ertegenaan, dat het een afzien en verzaken van alle andere gronden insluit, en bestaat in een vlieden tot, en pleiten op dit dierbare bloed, hetwelk door het zwaard van Gods gerechtigheid is uitgestort.

De leer van onze tekst toont de blindheid en de boosheid aan van een wettische geest, die in alle mensen zo natuurlijk is en *heden ten dage zo algemeen heerst*, net alsof de mens door condities en voorwaarden die hij van zijn kant volbrengt, de toorn van een vreselijk en oneindig beledigde Majesteit, die door niets anders dan door het bloed van Christus als de

ware Godmens kan bevredigd worden, kan stillen. Zeker, zij kennen noch Gods volmaakte heiligheid, noch de verschrikkelijkheid van Zijn wrekende gerechtigheid, de gestrengheid van Zijn vierschaar en van Zijn rechterstoel, de geestelijkheid en uitgebreidheid van Zijn wet, noch hun eigen verdorvenheid, zwakheid en goddeloosheid van nature. Zij die iets anders tot de grond en de voorwaarde van hun aanneming bij God durven stellen, dan alleen de lijdelijke en dadelijke gehoorzaamheid van Christus, door Zijn bloed en door Zijn gerechtigheid teweeg gebracht.

De één maakt het geloof, een ander de bekering en een nieuwe gehoorzaamheid tot de ware en eigenlijke voorwaarde van het Nieuwe Verbond. Maar als wij onze ogen niet willen sluiten, kunnen wij gemakkelijk zien dat Christus' gehoorzaamheid, lijden en voldoening, de enige, eigenlijke en bepaalde zogenaamde voorwaarde van het Nieuwe Verbond is. De partijen van het Genadeverbond zijn: God en Christus. Christus, alles verantwoordende voor de uitverkorenen die erin begrepen zijn.

Nu, de voorwaarde van het verbond moet dus een voorwaarde zijn, die door één van de verbondmakende partijen, namelijk Christus, volbracht kan worden. En deze voorwaarde is, dat Christus door Zijn gehoorzaamheid tot de dood, een Slachtoffer van het zwaard der gerechtigheid zou worden. En op deze voorwaarde, worden alle geestelijke en eeuwige zegeningen aan al de uitverkorenen beloofd; ook het geloof, de bekering en alle andere weldaden, die hun op deze grond worden beloofd en toegezegd; want, zegt de Heere, *“als Hij Zijn ziel tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien”*. En daarom zullen zij de zalige heilgoederen van geloof, liefde, kennis, kinderlijke vrees en gehoorzaamheid, die alleen de vruchten van deze grote voorwaarde van het verbond zijn, deelachtig worden.

*Het geloof is zeker noodzakelijk, als het enige middel, waardoor wij gerechtvaardigd worden; het is door het geloof, opdat het uit genade zou zijn.* Want het geloof verloochent zichzelf en alle andere genaden en goede werken, in het stuk van onze aanneming bij God, en zoekt die geheel in de gerechtigheid van Christus, Die alleen onze zonden voor God bedekken en ons de aanneming tot kinderen verwerven kan. Niet uit de werken der rechtvaardigheid die wij gedaan hebben, *noch door het geloof als een werk*, of als de vervulling van een voorwaarde, hetzij door ons gedaan of van God in ons gewerkt, waarop wij pleiten mogen, dat God ook van Zijn kant de beloften van het verbond aan ons vervult. O, nee! Het enige waar wij voor God op pleiten kunnen, is Christus, als het Voorwerp van het geloof; de bloedige offerande die Hij door dit zwaard der gerechtigheid als de Godmens heeft teweeg gebracht, en dat Hij, onze Borg, al onze schulden heeft betaald, zowel door het volmaakt vervullen van de wet, in onze plaats, als door Zijn dadelijk voldoen voor onze verbreking daarvan.

Net zoals het geloof nu noodzakelijk is, omdat het zonder geloof onmogelijk is God te behagen, zo is ook de bekering noodzakelijk; want *‘tenzij wij ons bekeren, zullen wij insgelijks vergaan’*. Ja, zo is ook de heiligmaking noodzakelijk, want *‘zonder heiligmaking zal niemand God zien’*. Zij zijn noodzakelijk als de hoedanigheid van de verbondelingen en als verworven en beloofde weldaden van het verbond. Niemand die dadelijk in het verbond is overgegaan mist deze; en allen die het blijven missen, moeten in hun zonden omkomen en sterven. Maar laat onze ziel het altijd verfoeien, om deze of een andere genade of deugden in te willen brengen, in samenvoeging met Christus en Zijn dierbaar bloed en gerechtigheid, om daardoor enige gunst en heil, of aanneming bij God te willen verkrijgen. Maar laten wij zowel naar heiligheid als naar gelukzaligheid staan, alleen in en door de Heere Jezus; en op grond daarvan dat Hij Zichzelf tot een Slachtoffer aan het zwaard der Goddelijke gerechtigheid gesteld heeft en overgegeven. Maar dit leidt mij tot:

8. *Het achtste en algemene gebruik hetwelk wij uit deze leer kunnen afleiden, namelijk, dat het de grootste plicht is van allen, die dit Evangelie horen, om de Man, Die Gods Metgezel is, door het geloof te omhelzen, Hem als hun Herder aan te nemen, en tot Hem en het bloed der verzoening te komen, als het enige Slachtoffer, door hetwelk het zwaard der gerechtigheid een volkomen voldoening verkregen heeft.*

Laat mij u dan tot deze plicht vermanen en opwekken in de naam des Heeren, voordat ik eindig. Ik roep u dan allen, die hier zijt, op, om tot Christus te komen. Wie u ook bent, man of vrouw, jong of oud, wie u ook zijn mag, zonder onderscheid, wie mij heden hoort, ik beveel u, in des Heeren Naam, dit woord der zaligheid te horen, met bijzondere toepassing op uw eigen ziel. Is het zo, dat het zwaard der gerechtigheid zich gebaad en geverfd heeft in het bloed van de Herder, de Man, Die Gods Metgezel is. Dan raad ik u, zo u niet een slachtoffer van dit zwaard der wraak voor een geduchte eeuwigheid wilt worden, dat u zich met deze Man, die Gods Metgezel is, toch door het geloof verenigt, opdat Hij in uw plaats een Zoenoffer voor dit zwaard moge zijn.

Hebt u geen indruk van de toorn Gods en van uw rampzalige staat en toestand van nature? De toestand, waarin u gebonden ligt om een offerande van de wraak van God te zijn, zodra de Heere Zijn hand maar uitstrekt om u de slag te geven en Zijn toorn op u te doen rusten. Ja, dat u reeds ligt onder het vonnis van de Wet, hetwelk de vloek van God en de wraak van Zijn geducht ontwaakte zwaard is, zolang u de Man, die Gods Metgezel is, in uw plaats tot Borg en Middelaar niet verkregen hebt?

Alles, wat het Evangelie bedoelt, is dit, dat u een plaatsverwisseling met Christus zoekt te verkrijgen. O strafschuldige zondaren! Hier is de weg om al uw schulden betaald, uw Rechter tevreden gesteld, de gerechtigheid voldaan, God verzoend, de zonden weggenomen, en een eeuwige vrede en vriendschap tussen God en uw ziel te verkrijgen. Het zwaard van de Heere der heirscharen hangt boven uw hoofd, roepend om wraak! Wraak over de strafschuldige zondaar!

Dit is de droevige, maar zekere en gewisse stem van de Wet: *“Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der Wet, om dat te doen”*. Maar ziet de Man, die Gods Herder en Metgezel is, is door de vloek van de Wet, de toorn Gods en het zwaard van de Goddelijke gerechtigheid geslagen, opdat dat zwaard u niet zou slaan. Hier is de blijde en goede boodschap van het Evangelie. Is dit niet een gepast Voorwerp en een genoegzame grondslag voor het geloof, dat Christus van God Zelf is voorgesteld tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, opdat Hij rechtvaardig zij, en de Rechtvaardiger van degenen, die door het geloof in Christus Jezus zijn?

Nu, wat zegt u, arme, ellendige, onwaardige, strafschuldige, meest bevlekte en onreinste zondaar? Wilt u een zalig huwelijksverbond met Christus, de Man Die Gods Metgezel is, aangaan? *Wilt u met deze Man optrekken?* Wilt u Hem aannemen, Die Zijn klederen gewenteld heeft in Zijn eigen bloed, toen het zwaard van de gerechtigheid tegen Hem ontwaakte en Hem neersloeg tot in de dood? De grote God der heirscharen meende het ernstig, toen Hij deze Herder, Zijn heerlijke Metgezel, de dodelijke slag toebreacht. En nu, in deze roeping, meent Hij het ook ernstig, terwijl Hij het plechtig en als met een dure eed betuigt dat, *zo waarachtig als Hij leeft, Hij geen lust heeft in den dood des zondaars*, en verklaart, door het uitstorten van het dierbare hartebloed van de Man, Die Zijn Metgezel is, dat Hij gewillig is uit kracht van deze Offerande, die aan Zijn recht voldaan heeft, u te zaligen. *Het gaat er alleen om, dat u deze goede boodschap verwelkomen zult als een getrouw woord en aller*

*aanneming waardig*, en dat u deel neemt in de weldaden, die deze Offerande verworven heeft. Het zijn de beste en de laatste die u ooit zult horen, omdat er, als u die verwerpt, geen slachtoffer meer overblijft voor de zonde.

Zoals de eeuwige God gewillig is, zo is ook Zijn eeuwige Zoon zowel bekwaam, als gewillig om u te zaligen. En als Hij ook zo niet geweest was, zou Hij nooit de slag van de wrekende gerechtigheid gewillig ondergaan hebben. De slag met het zwaard van de Goddelijke gerechtigheid, die Hij in de plaats van zondaren ondergaan heeft. En zo heeft Hij betoond, dat Hij de goede Herder is, Die Zijn leven stelt voor Zijn schapen.

Hij verlangde met die bloedige doop gedoopt te worden. Ja, Hij werd geperst, totdat het volbracht was. Toen Hij geslagen werd door de hand der mensen, *gaf Hij Zijn wang aan degene, die Hem sloeg; “als een Lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht van zijn scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open”*. Hij twistte of klaagde nooit, omdat het om onzentwil was. Hij heeft zelfs niet getwist met degenen die Hem geslagen hebben, en zou Hij dan twisten met een arm zondaar, die begerig is om tot Hem te komen en Hem te smeken, dat Hij hem de vruchten van Zijn voldoening zou deelachtig maken?

O nee, zeker niet! *“Hij zal rusten”*, of liever, zoals het grondwoord eigenlijk betekent, *‘Hij zal zwijgen, of stom zijn in Zijn liefde’*. Hij zal u uw zonden niet verwijten, en u over uw vorige misdaden niet bestraffen; maar Hij zal nog meer vergenoegd zijn over uw wederkering, dan Hij ooit ontevreden over uw afval is geweest. Hij zal meer behagen scheppen in uw komen tot Hem als de Borg, dan Hij ooit onvergenoegd is geweest vanwege uw zonden, en over al uw overtredingen die u ooit tegen Hem hebt begaan.

Ik bezweer en vermaan u dan, door de liefde en de goedwilligheid van God in Christus, en door het bloed en de ingewanden van Jezus Christus Zijn Zoon, dat u tot Hem komt, en dat u door ongeloof uzelf niet uitsluit van al de dierbare heilsvruchten van deze grote Offerande, waardoor Christus Zichzelf aan het zwaard der gerechtigheid heeft opgeofferd; maar dat u deze verzoening aanneemt, en uw arme, onreine en strafschuldige zielen stelt onder de bedekking van dat zalige Godsbloed, hetwelk deze Man, Die Gods Metgezel is, heeft uitgestort. Beschouwt met dat doel, dat God dit bloed zo dichtbij u brengt, tot u zelfs, die de meest verharde zondaar bent, die naar deze plaats is gekomen, terwijl hij u toeroept: *“Hoort naar Mij, gij stijven van hart, gij die verre van de gerechtigheid zijt”*.

Christus, Zijn bloed en Zijn gerechtigheid zijn zo dichtbij u gebracht, dat u Hem kunt aannemen, en de zoom van Zijn kleed kunt aanraken, om daardoor genezen te zijn. *Ik verkondig u derhalve in de Naam van de hoge en heerlijke God, dat u al de vrijheid hebt om tot Christus te mogen komen*, u tot Hem te wenden, en volkomen op Hem te rusten tot zaligheid: *“Wendt u naar Mij toe en wordt behouden, o alle, gij einden der aarde, want Ik ben God en niemand meer!”* Ik heb bevel ontvangen om dit Evangelie aan alle creaturen te prediken; en er is niet één redelijk schepsel, binnen de muren van dit huis Gods opgekomen, of hij heeft nodig zalig te worden, en hij kan het ook verkrijgen, indien hij het niet moedwillig door ongeloof verwerpt; *“die wil, die kome”*.

Zou iemand van u wel durven zeggen, dat hij het niet nodig heeft, dat Christus tussen u en het zwaard der gerechtigheid zou staan? Is het zwaard, het ontwaakte zwaard van Gods toorn en wraak, zo’n geringe zaak? Bent u gewillig om er de slagen in eigen persoon van te ondervinden in een geduchte en nimmer eindigende eeuwigheid? Zo niet, dan behoort u toch blij te zijn, om plaatsverwisseling met Christus te mogen hebben? Gewillig te zijn dat Hij *“tot*

*zonde voor u gemaakt worde, opdat gij zoudt worden rechtvaardigheid Gods in Hem*". Gewillig dat al uw zonden en schulden op Hem gelegd worden, en dat al Zijn verdiensten en gerechtigheid u toegerekend worden? Indien u geen genoegen neemt in dit liefelijke vredesverdrag, waar zult u dan toch met al uw schulden en zonden blijven? Kunt u zelf daarvoor een voldoende antwoord geven voor de hoge en geduchte vierschaar Gods? Wat zult u met al uw kwalen en ellenden doen? Kunt u die zelf ook genezen? Wat zult u doen onder al de vloeken en bedreigingen van de Goddelijke wet, als de grimmige dood u in het aangezicht zal zien, en wanneer de laatste ademhaling u zal opeisen, om ter verantwoording te komen voor de ontzaglijke rechterstoel van God? Hoe zult u het maken, als het vlammeende zwaard van de Goddelijke wraak, dat u nu boven het hoofd hangt, wordt losgelaten om op u aan te vallen om u met één slag te doen zinken in een eeuwig, eindeloos verderf?

Dit zal, zo waarachtig als God leeft, onfeilbaar geschieden, tenzij u dit aanbod van God tot uw nut laat zijn, dat Christus alleen het gewicht van al uw heil en zaligheid moet zijn, en dat Hij al het gewicht van de Goddelijke toorn voor u wil dragen. God eist niet meer, en met minder kan Hij niet tevreden zijn. Maar, zult u mogelijk zeggen, wie zou dan met zo'n verdrag niet vergenoegd en weltevreden zijn? Helaas! zijn er velen hier, die er geen welgevallen in hebben, omdat zij menen dat er nog andere dingen zijn, waardoor God bevredigd en met hen verzoend moet worden. *Misschien denkt u dat u deze en gene goede gesteldheden en hoedanigheden moet hebben om de Heere daardoor te behagen*; dat uw horen, lezen, bidden en ten avondmaal gaan Hem behagen zal; dat uw tranen, goede bewegingen en geneigdheden Hem zullen behagen. Indien dit uw gedachte is, zo is zij tot oneer van God.

Zouden deze dingen de geduchte Rechter tevreden kunnen stellen, of Hem afgewend hebben van de dodelijke slag te geven, toen Hij zei: *"Zwaard! ontwaak!"* O nee, zeker niet! Als u niet tevreden bent met de Man, Die Gods Metgezel is, en met Hem alleen, om uw Borg te zijn, om in Zijn bloed alleen uw bedekking te vinden tegen het zwaard van Gods wraak en gerechtigheid, dan kan de Heere nooit een welbehagen in u hebben, al stortte u een zee van tranen, al gaf u al uw goederen aan de armen. Ja, al was het dat u uw lichaam overgaf om verbrand te worden, zo zou u echter uw arme ziel verderven, en met al uw werk voor eeuwig verloren gaan.

De vraag is maar, of u gewillig bent dat Christus alleen voor u verantwoorden zal? Dat Hij alleen tussen u en het zwaard van de wraak zal staan? Want zo u iets, buiten Christus, tussen u en dit zwaard wilt stellen, het zal beschouwd worden als een verrot kleed, dat door dit vlammeende zwaard verbrand zal worden, om vervolgens u ook aan te grijpen in zijn vreselijke toorn. Op Christus alleen moet u het hele gewicht van uw zaligheid leggen. Bent u ermee tevreden? Wilt u de zaligheid om niet hebben, en door het bloed van Christus alleen?

Het heerlijk Evangelie wordt vandaag de dag, met wettische eisen en voorwaarden zeer verduisterd. Als mijn leer op voorwaarden was gevestigd, dat u zo en zo zou moeten doen, dat u geloven, zich bekeren, de zonde betreuren, bidden en de Wet van God gehoorzamen moest, om de gunst van de Heere te verkrijgen, dan zou ik, al zou mijn leven ervan afhangen, niet durven zeggen dat dat het Evangelie prediken is. Maar het Evangelie dat ik wens te prediken, is dit: *Wilt u een Christus hebben om het geloof, de bekering, de liefde en alle andere genaden in u te werken, en om, als Middelaar, tussen u en het zwaard der Goddelijke wraak te staan?*

Hier kunt u mij niet meer tegenwerpen, dat u er niet geschikt voor bent, omdat u zulk een verhard, onvernederd, blind en dwaas zondaar bent. Want de vraag is niet, of u zich eerst van deze kwade gesteldheid wil ontdoen en dan tot Christus wil komen, maar of u een Christus

wil hebben, om u van al deze kwaden te ontheffen en die van u weg te nemen? Het is omdat u deze kwalen hebt, dat ik u nodig om tot de Medicijnmeester te komen, opdat Hij u genezen moge. Vindt u een geschiktheid voor de hel en de verdoemenis en hebt u veel zonden en ellenden die u omringen? Welnu, u hebt *geen* betere geschiktheid nodig om tot Christus te mogen komen.

Het is waar, er worden verschillende goede gesteldheden vereist in hen, die wij tot het Heilig Avondmaal nodigen. Zij moeten gelovige, ootmoedige, boetvaardige mensen zijn, omdat er verondersteld wordt dat zij reeds tot Christus gekomen zijn, en enig goed uit Zijn hand ontvangen hebben. Maar ik roep u om tot Christus te komen en geen goede gesteldheden in uzelf te zoeken, die uw komst tot Hem vooraf moeten gaan. U moet komen zo zwart en afschuwelijk als u bent, opdat Hij u reinige en die kwaden wegneme, en goede gesteldheden in u werken moge. Als ik zo roep, dan blijkt het, dat wat kwaden u ook omringen mogen, het eerder een drangreden voor uw komen tot Hem moet zijn, dan dat het u zou verhinderen om tot Hem te komen. Nooit zullen uw kwade gesteldheden weggenomen worden, tenzij u tot Hem komt, opdat Hij het voor u doet. U hebt ook geen reden om mij tegen te werpen, dat uw schuld zo groot en Gods gerechtigheid zo streng en verschrikkelijk is, zodat er voor u geen hoop meer overblijft. Want wat heb ik vandaag toch anders gezegd, dan dat het zwaard van Gods geduchte gerechtigheid volkomen voldaan en tevreden gesteld is, door het bloed van de Man Die Gods Metgezel is?

Hier is de Weg die God Zelf uitgevonden en gegeven heeft om voldoening te verkrijgen, en er is ook geen andere weg. En al had u, o arme mens, de hele schuld van de hele wereld op u liggen, dan is alles wat in dit geval van u vereist wordt, alleen dit, dat u een hartelijk welgevallen en genoegen neemt, dat God volkomen voldoening voor al uw zonden in deze Weg van Zijn eigen uitvinding verkregen heeft. En zo u dit in waarheid doet, dan zal het zwaard voor eeuwig in de schede gestoken worden en u nooit bereiken, en Gods gerechtigheid zal in deze weg een veel heerlijker voldoening van u krijgen, dan dat Hij u voor eeuwig verdoemde in de hel.

Komt, komt dan, voordat ik eindig; werpt al uw tegenwerpingen weg, en laat God op het hoogst verheerlijkt worden door uw omhelzen van deze weg der zaligheid met uw ganse ziel, als een weg die bij uitnemendheid aan de Goddelijke gerechtigheid voldoet. Ziet daar, eens vooral, ik doe u heden de rijkste aanbieding die ooit gehoord is geworden: *‘Ik bied u, in de naam des Heeren der heirscharen, de Man, Die Gods Metgezel is, op dit ogenblik aan, om als een volkomen Zaligmaker, tussen u en het zwaard van de Goddelijke toorn in te staan, opdat Hij uw grote Lastdrager zij, om al het gewicht van de vloeken der wet, het oneindige gewicht van de Goddelijke toorn, en het ganse gewicht van uw zaligheid geheel voor u te dragen en alles voor en in u te werken wat u nodig hebt om zalig te zijn.’*

O, arme ziel! bied ik u niet een gepaste en dierbare Bruidegom aan? Het is waar, Hij is een mens. Maar Hij is echter een zeer wonderbaar Mens, want Hij is de Man, Die Gods Metgezel is. Welnu, wat zegt u hierop? *Wilt u met deze man trekken?* Wilt u zich voor eeuwig in een zalig huwelijksverbond begeven met deze heerlijke en meest uitmuntende Man? Het is waar, in mijzelf ben ik allerdiepst onwaardig om zo’n heerlijke Bruidegom aan te bieden, omdat geen mens of engel waardig is om Zijn schoenriem te ontbinden. Maar zoals ik al gezegd heb, het is in de Naam des Heeren geweest, dat ik u deze aanbieding gedaan heb. Daarom zeg ik nu opnieuw, bij herhaling, dat het de grote Heere der heirscharen Zelf is, Die u door mij, op deze dag, Zijn Zoon aanbiedt! En zeker het betaamt een zo heerlijke God, om zo’n heerlijke

aanbieding te doen, maar het betaamt de zondaar geenszins om Zijn aanbieding te verwerpen...., u moet echter één van beiden doen: U moet deze aanbieding aannemen of verwerpen; er is geen derde tussenweg.

Daarom, wie u ook bent, ik bied u in de naam van de Heere, deze Christus, de Man Die Gods Metgezel is, tot een Zielsbruidegom aan. Bent u een kind des toorns? Ik bied Hem u aan als een Zaligmaker, die u kan verlossen van *de toekomstige toorn*. Bent u arm en ontbloot van alle goed? Ik bied u Hem aan als de grote Erfgenaam van alle dingen, die onuitputtelijke schatten heeft om al uw schulden te kunnen betalen. Bent u een arm onkundig schepsel? Ik bied Hem u aan als Eén, die *ons wijsheid van God geworden is*. Bent u strafschuldig? Ik bied u Hem aan als Eén die rechtvaardig in uw plaats wil zijn. Bent u onrein en bevlekt? Ik bied Hem u aan als van God geworden tot heiligmaking. Bent u ellendig en verloren in uzelf? Ik bied u Hem aan als Diegene, Die God tot een volkomen verlossing geschonken heeft.

Bent u een verharde van hart? Ik bied Hem u aan, Die beloofd heeft: *“Ik zal het stenen hart uit u wegnemen, en Ik zal u een vleses hart geven”*. Bent u gewillig dat Hij uw harde hart, naar Zijn eigen toezegging verbreekt? Kom dan, en geef het in Zijn hand. Bent u een moedwillige afwijker, die honderd, ja meer dan duizend keer van Hem is afgeweken? O, ik bied Hem u echter aan, in die belofte: *“Ik zal al hun afkerigheden genezen”*. Bent u onder sterke en heersende verdorvenheden? Ik bied u Hem aan die beloofd heeft: *“Ik zal al hun ongerechtigheden wegnemen”*. Wat zegt u? Bent u begerig dat Hij dit ook aan u zou doen? Bent u bevreesd dat u het hoe langer hoe erger zult maken? Ik bied u Hem aan in die belofte: *“En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen”*; *“en Ik zal Mijn vreze in hun harten geven, dat ze niet van Mij afwijken”*.

Bent u bevreesd dat u geen uitverkorene bent? O! zoek u toch met deze verborgenheid niet te bemoeien, maar overeenkomstig Gods geopenbaarde wil in Zijn Woord, bied ik u Gods Uitverkorene aan, in Dewelke Zijn ziel een welbehagen heeft; en als u met uw hart onmiddellijk gebruik van deze aanbieding maakt, door Hem ook tot uw Uitverkorene te stellen, dan kunt u van uw verkiezing volkomen zeker zijn. Bent u bevreesd dat u de zonde tegen de Heilige Geest hebt begaan? Dan moet ik u zeggen, dat uw vrees daarvan, een zeker bewijs is, dat u die nooit hebt gedaan, en daarom bied ik u ook aan, de Man, Die Gods Metgezel is. En als u gewillig bent om Hem tot uw Zaligmaker aan te nemen, zo zult u in eeuwigheid aan die zonde nimmer schuldig staan.

Bent u vol vijandschap tegen God? Ik bied u Hem aan als een volkomen Zaligmaker, Die al uw vijandschap verbreken kan, als u gewillig bent om Hem dat te laten doen. Bent u een onboetvaardig zondaar, die van alle bekering volkomen ontbloot is? Ik bied u Hem aan als een Vorst en Zaligmaker, Die verhoogd is om te geven bekering en vergeving van zonden. Geeft u uw toestemming? Hebt u Hem reeds eerder aangenomen? Dan bied ik u Hem echter bij vernieuwing aan, opdat u Hem opnieuw mag aannemen en liefelijker omhelzen dan ooit tevoren. Of hebt u tot hiertoe geweigerd om Hem aan te nemen? Ik bied u Hem nochtans aan, opdat u ondanks al de verachting die u aan Hem betoond hebt, Hem nu nog zou aannemen en in het geloof omhelzen.

Bent u onmachtig om in Hem te geloven? Hebt u geen kracht om van Zijn aanbieding gebruik te kunnen maken? Wel, dan bied ik u Hem aan als *de overste Leidsman en Voleinder des geloofs*, om dit alles krachtdadig in u te werken. Bent u begerig, arme ziel, dat Hij Zijn kracht met dat doel aan u ten koste mag leggen? Wat zal ik zeggen? Bent u onwillig te geloven? Alhoewel dit het voornaamste beletsel en de grootste hinderpaal van alles is, nochtans bied ik u daarentegen aan, de Man Die Gods Metgezel is, als een Zaligmaker, Die zowel kracht als oneindige waardij heeft, opdat Hij *“in u werke, beiden het willen en het werken naar Zijn*

*welbehagen*”. Bent u tevreden dat Hij Zijn kracht betoont, om uw vijandschap te verbreken, en om uw ziel gewillig te maken?

God weet dat het willen of het werken uit en van uzelf bij u niet is, en dat u in of door uzelf geen wil of kracht hebt om iets goeds te kunnen doen; maar het geloof bestaat niet in iets groots door onze eigen kracht teweeg te brengen, maar in het gebruik maken van de kracht van de Heere, opdat Die alles in en voor ons werken moge. Beschouwt daarom, dat Gods kracht u tegelijk in en met Christus aangeboden wordt, omdat Hij de Man, Gods Metgezel is, in Wie al Gods kracht en sterkte is: *“Of hij moest Mijn sterkte aangrijpen, hij zal vrede met Mij maken; vrede zal hij met Mij maken”*. En ziende dat Gods kracht u tevens met Christus tegelijk wordt aangeboden, o, zoekt er gebruik van te maken en Hem in uw hart te verwelkomen, zeggende: ‘O, kom! Ja kom, *“trek sterkte aan, gij arm des Heeren”*, en maak mij bekwaam om dit aanbod in te willigen. De roeping en het aanbod van het zalige Evangelie is doorgaans het kanaal waardoor Gods almachtige kracht en genade in de ziel komt.

Nu wat tegenwerpingen zijn er meer die u nog in te brengen hebt? Al had u er nog zoveel, dat al de leraars in de wereld ze niet konden beantwoorden, zo bied ik u nochtans de Man aan Die Gods Metgezel is, en Die daarom al uw zwaarigheden volkomen wegnemen kan. Bent u tevreden dat Hij al uw werk voor u in handen neemt, en aldus Zijn heerlijkheid daarin verkrijgt? Zo u dit wilt inwilligen, dan is er niets meer wat Hij van u vordert. Bent u een gevangene die bloot staat aan het zwaard van de gerechtigheid? Ik bied u de Man aan Die Gods Metgezel is, in Wiens ingewanden dit zwaard zich gebaad heeft, en waardoor dit vlammeende zwaard, hetwelk eerder de weg tot de boom des levens verhinderde, nu is weggenomen, en de toegang geopend tot de boom des levens, die vol is van allerlei vruchten van genade, heerlijkheid en eeuwige zaligheid, en waarvan de takken, als het ware, tot op de handen van deze gemeente van Dunferline neerhangen.

O, neemt en eet ervan, opdat u leven zou in eeuwigheid. Wat zegt u nu? Ik zinspeel op de woorden van Jeftha: *“Zo ik voor u strijd tegen uw vijanden, en de Heere hen voor mijn aangezicht geven zal, zal ik u dan tot een hoofd zijn?”* O ja, natuurlijk zal het zo zijn, zeiden de oudsten van Israël; nu, zo zegt Christus ook tot u: *“Zo Ik de gerechtigheid Gods voor u voldoe, zo Ik de vlammen van dit vurige zwaard geheel uitblus, en al uw vijanden in de Rode Zee van Mijn bloed verdrink, zal Ik u dan tot een Hoofd zijn?”*

Zal Hij uw Hoofd zijn, arme mens? Man of vrouw, wie u ook bent, zegt uw hart er ‘ja en amen’ op? ‘Ja’, zult u mogelijk zeggen, ‘het schijnt mij toe dat mijn hart ‘amen’ op dit dierbare aanbod zegt, en dat ik gaarne gewillig en blijmoedig in wil stemmen. Maar ik heb een verleidelijk en bedrieglijk hart, en ik weet niet of mijn toestemming de juiste is, of dat het alleen een vlaag van het tijdgeloof, en een vermetel vertrouwen is dat weer verdwijnen zal.’

Wel als dit uw zwaarigheid is, kom aan dan, ik bied u de Man, Die Gods Metgezel is, aan; Die deze moeilijkheid zowel als de andere moeilijkheden kan wegnemen en tot uw ziel zeggen: *“Vrees niet, want Ik ben uw God; Ik ben uw Heil”*.

Bent u gewillig om Hem met dat doel aan te nemen, opdat Hij u aan het gebrek van uw geloof kan ontdekken en het geloof van Zijn uitverkorenen in u werken zou? Kunt u zeggen dat het niet in uw geloof, maar in Christus Zelf is, dat u alle heil en zaligheid zoekt? Kunt u zeggen: Welke verkeerdheid er ook in mijn geloof zijn mag, ik weet echter dat er niets verkeerd in Christus is, en dat ik Hem moet hebben om alles wat in mij verkeerd is recht te maken? Kunt u zeggen: Hoezeer ik ook in het duister wegens mijn geloof ben, en wat voor soort geloof het

ook zijn mag, dat ik heb ondervonden, dit weet ik echter, dat ik soms de kracht van het ongelooft heb ondervonden. En toen ik even weinig kon geloven als de bergen verzetten, dat toen nochtans, het blijde genadeklank van het zalige Evangelie mijn hart trof, en mij zoveel heerlijkheid en uitmuntendheid in Christus deed zien, dat de hele wereld niets bij Hem te vergelijken was in mijn ogen. Ook weet ik niet beter of het is nog de begeerte van mijn hart om Hem te hebben tot mijn Profeet, om de blindheid en donkerheid van mijn gemoed weg te nemen. Tot mijn enige en eeuwige Hogepriester, om mij van alle schuld der zonden te ontheffen. En tot mijn Koning, om de kracht van mijn zonden en begeerlijkheden weg te nemen.

Zegt uw hart: ‘Graag, ja graag wilde ik Hem hebben, opdat ik aldus in Hem gezegend, en Zijn Naam daardoor in mij verheerlijkt mag worden?’ Is dit de ademtocht van uw ziel? Dan durf ik het op mij te nemen om de gelukkige bode te zijn, die u in de Naam des Heeren aankondigt dat, hoe lage dunk u van uw geloof hebt, en hoezeer u uzelf ook, vanwege uw zonde en schuld, beschouwt als het zwartste en onreinste monster dat ooit de hel heeft voortgebracht, dat u nochtans het geloof van Gods uitverkorenen hebt, en aanvankelijk in een zalig huwelijksverbond met de Man, Die Gods Metgezel is, gekomen bent. En daarom is de Heere der heirscharen, in en door Hem, uw verzoende God en Vader, zodat u reeds voor eeuwig buiten gevaar bent, dat het zwaard van Zijn gerechtigheid u ooit zal raken. U behoort tot Christus’ schapen, en dit zwaard heeft al Zijn wraak en grimmigheid tegen Hem als Herder uitgelaten, opdat al Zijn schapen bevrijd zouden zijn.

Amen.